

РЕШЕНИЕ

№ 2088

гр. София, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 16-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР Н. СЛАВЧЕВ

при участието на секретаря МАРИЯ АЛ. ХАРИЗАНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР Н. СЛАВЧЕВ Административно
наказателно дело № 20231110200910 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).**

Образувано е по жалба на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, с ЕИК 831609046, срещу наказателно постановление (НП) № 22-2200448/15.11.2022 г., издадено от ИД Директор на дирекция „Инспекция по труда“ - София („ДИТ“-София), с което на дружеството-жалбоподател, на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ), вр. чл. 415, ал. 1 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на сумата от 1 500,00 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

В законоустановения срок е подадена жалба от санкционираното дружество, в която се прави искане за отмяна на така издаденото наказателно постановление. Излагат се доводи за допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че АУАН и НП съдържали факти и обстоятелства, които не отговаряли на действителната фактическа обстановка. В НП не били описани точно и ясно обстоятелствата по извършване на нарушенията, както и датата и мястото на извършването им. Изтъква се, че липсвали част от нормативно уредените реквизити на НП и АУАН по чл. 57,

ал. 1, т. 5 и съответно чл. 42, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗАНН. Твърди се наличие на основанията на чл. 415в, ал. 1 от КТ за квалифицирането на нарушението като маловажно. Иска се обжалваното НП да бъде отменено, като се претендират и разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, представлява се от юрк. Ангелов, който поддържа жалбата. В хода на съдебните прения моли жалбата да бъде уважена и да бъде отменено изцяло обжалваното НП, като неправилно и незаконосъобразно. Претендира присъждане на сторените по делото разноски. Представя писмена защита.

Въззиваемата страна – ИА „ГИТ“ ДИТ-София, редовно призована, представлява се от юрк. Дардова, която оспорва жалбата. В хода на съдебните прения моли жалбата да бъде оставена без уважение и НП да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, Съдът прие за установено следното от фактическа страна:

С Протокол за извършена проверка по спазване на трудовото законодателство с Изх. № ПР 2222201/13.07.2022 г., връчен на 13.07.2022г., на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, с ЕИК 831609046, били дадени задължителни предписания, като съгласно предписание № 5, дадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, дружеството, в качеството си на работодател, следвало да предостави на всички работещи в ТР - Земляне безплатно специално работно облекло и лични предпазни средства, съгласно утвърдения от работодателя Списък на длъжностите в топлорайони с право на безплатно работно облекло, специално работно облекло и лични предпазни средства - (Приложение № 2 към Заповед № РД -383/28.11.2017г.), съгласно чл. 284, ал. 1 от КТ.

При извършване на последваща проверка, за която бил съставен Протокол за извършена проверка по спазване на трудовото законодателство с Изх. № ПР2228853/16.09.2022 г., извършена на 02.09.2022г. по работни места и на 16.09.2022г. по документи в ДИТ – София, било констатирано, че дружеството не било изпълнило предписание № 5. Проверяващите органи счели, че съгласно представените до 16.09.2022 г. документи, работодателят

не бил предоставил:

На ***, на длъжност „Оператор зареждане гориво” към цех „Котелен” - Мазутно стопанство бесплатно специално работно облекло, а именно: костюм, нефто и маслоизолиращ, след изтичане срока на износване към м. 01.2013г.; шапка, студозащитна, след изтичане срока на износване към м. 04.2021г.; елек, студозащитен, ватиран, след срока на износване към м. 04.2021г.; костюм, ватиран, студозащитен, след срока на износване към м. 04.2021г.; ватенка, студозащитна, след срока на износване към м. 04.2021г.; обувки $\frac{1}{2}$, ударозащитни към м. 05.2020г.; обувки, цели, нефто и маслозащитни към м. 09.2013г.

На *** на длъжност „Оператор зареждане с гориво” към цех „Котелен” - Мазутно Стопанство, не били предоставени: шапка, студозащитна, след изтичане срока на износване към м. 04.2021г.; елек, студозащитен, ватиран, след изтичане срока на износване към м. 05.2020г.; костюм, нефто и маслозащитен - не е получавал към м. 11.2015г.; обувки, цели, нефто и масло устойчиви - не е получавал към 11.2015г.

На *** на длъжност „Началник смяна” в цех „Котелен”, не били предоставени: шапка, студозащитна, след изтичане срока на износване към м. 04.2021г.; костюм, студозащитен, ватиран, след изтичане срока на износване към м. 09.2020г.; елек, студозащитен, ватиран след изтичане срока на износване към м. 04.2021г.; обувки $\frac{1}{2}$ УУ.

Срокът за изпълнение на предписание № 5 бил изтекъл на 26.08.2022г., като нарушението било извършено на 27.08.2022г.

Въз основа на така установеното, актосъставителят инж. *** на длъжност „***“ при Дирекция „ДИТ“ - София, съставила АУАН № 22-2200448/16.09.2022 г., като описала, че "ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ" ЕАД, в качеството му на работодател, не било изпълнило задължително предписание № 5, дадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ от Дирекция „ДИТ“ - София, с протокол за извършена проверка с изх. № 2222201/13.07.2022 г., връчен на 13.07.2022 г., в нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

На основание цитирания АУАН, било издадено обжалваното наказателно постановление № 22-2200448/15.11.2022 г., издадено от ***а - ИД Директор на „ДИТ“ - София, с което на дружеството-жалбоподател, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, вр. чл. 415, ал. 1 от КТ, е наложено

административно наказание „имуществена санкция“ в размер на сумата от 1 500,00 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Установената фактическа обстановка се доказва от показанията на разпитания свидетел Н. Л. В., както и от събраните в хода на производството писмени доказателства - административнонаказателната преписка, съдържаща: Протокол за извършена проверка № ПР2222201 от 13.07.2022г. (копие); Протокол за извършена проверка № ПР2228853 от 16.09.2022г. (копие); Личен картон на *** (копие); Личен картон на *** (копие); Личен картон на *** (копие); Личен картон на *** (копие); Личен картон на *** (копие); Личен картон на *** (копие); Личен картон на *** (копие); Личен картон на *** (копие); Личен картон на *** (копие); Личен картон на *** (копие); Акт № 22-2200448 за установяване на административно нарушение от 16.09.2022г. (оригинал); Наказателно постановление № 22-2200448 от 15.11.2022г. (оригинал); Заповед № 3-0693 от 15.08.2022г. на Изпълнителния директор на ИА "ГИТ" (копие); Доказателства за компетентност на административнонаказващия орган - заповед № ЧР-1526/03.10.2022г. за изпълняващ длъжността „Директор на „ДИТ“ със седалище София”; Заповед № ЧР-1280/04.09.2020г., ведно с длъжностна характеристика на *** (копие); Известие за доставка на НП № 2200448/15.11.2022г. от БУЛПОСТ (копие); Заповед № 3-РД-383/28.11.2017г. (копие); Пълномощно (копие); Списък на длъжностите в ЦУ с право на безплатно работно, специално работно облекло и лични предпазни средства, съобразно Наредба № 3 за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства (копие); Призовка на основание чл. 45, ал. 1 от АПК.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля Н. Л. В., доколкото същите са логични и последователни, като кореспондират с останалия наличен по делото доказателствен материал.

Въз основа на така установено от фактическа страна съдът, намира от правна страна следното:

Жалбата се явява процесуално **допустима** – подадена е от процесуално легитимирано лице, в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административна наказателен акт.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**.

От гледна точка на процесуалния закон

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. Настоящият съдебен състав, след извършена служебна проверка по спазването на процесуалните правила относно компетентността на длъжностните лица, съставили, съответно издали АУАН и НП, счете, че правилата за компетентност са спазени. В случая АУАН е съставен от компетентен за това орган – инж. *** на длъжност „***“ при Дирекция „ДИТ“ - София, която съгл. Заповед № ЧР-1280/04.09.2020г., ведно с длъжностна характеристика, е оправомощена да издава АУАН за установяване на нарушения по КТ. Процесното НП е издадено от ***а – директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – София, която по силата на Заповед № ЧР-1526 от 03.10.2022 г. на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ и Заповед № ЧР-3-0693/25.08.2022 г., е оправомощена да издава наказателни постановления за нарушения по КТ.

Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание (чл. 42 и 57 от ЗАНН), при спазване на установените срокове и ред. Същите отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 3, т. 4 и т. 5, и чл. 57, ал. 1, т. 4, т. 5 и т. 6 от ЗАНН - съдържат описание на нарушението, мястото и датата на извършването му, и изчерпателно посочване на доказателствата, въз основа на които е установено, като посредством същите фактическата обстановка се изяснява безспорно. Съдът не констатира наличието на непълнота при излагане на фактите и обстоятелствата по случая. Обстоятелствата, които очертават извършването на нарушението, са ясно и точно конкретизирани и позволяват да се разбере в какво се изразява то, като възраженията на жалбоподателя в тази насока съдът счита за неоснователни. Наред с това е налице и съответствие между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация.

Ето защо съдът намира за неоснователни доводите на дружеството-жалбоподател за допуснати в хода на производството съществени процесуални нарушения. Съдът констатира, че правилно в АУАН и НП е

посочено, че нарушението е извършено на 27.08.2022г. – датата, следваща последния ден, в който дружеството е могло да изпълни задължителните предписания. Мястото на извършване на нарушението също е посочено в АУАН и НП – то е извършено в предприятието на дружеството в ТР-Земляне.

С оглед на гореизложеното настоящият състав на съда приема, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

От гледна точка на материалния закон:

В настоящото производство, предмет на доказване е извършеното административно нарушение и авторството му, което се извежда от разпоредбата на чл. 102, т. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН. Тежестта на доказване лежи върху наказващия орган, поради което и той следва да прояви достатъчна процесуална активност, за да бъде доказано с категоричност осъществяването на административно нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях органите на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и чл. 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по КТ и по Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда.

В тази връзка санкционната норма на чл. 415, ал. 1 от КТ предвижда налагането на административно наказание имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. за лице, което не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство.

Съдът намира за правилни констатациите на проверяващите органи, че

на работниците/служителите ***, *** и ***, от страна на проверяваното дружество не са предоставени в срока по задължителното предписание, безплатно специално работно облекло и лични предпазни средства, съгласно утвърдения от работодателя Списък на длъжностите в топлорайони с право на безплатно работно облекло, специално работно облекло и лични предпазни средства - (Приложение № 2 към Заповед № РД -383/28.11.2017г.), съгласно чл. 284, ал.1 от КТ. Тези констатации се подкрепят напълно от представените по делото писмени доказателства – цитирания списък, в който е посочен срокът за износване на всеки един елемент от работното облекло и личните предпазни средства, както и от личните картони на тези работници/служители. АНО е съобразил правото на безплатно работно облекло, специално работно облекло и лични предпазни средства, съответстващо на всяка от длъжностите на посочените лица, предоставянето на част от тях съгласно личните картони, както и сроковете на износването им, посочени в издадения от работодателя списък.

Съгласно разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ, редовно съставеният АУАН има доказателствена сила до доказване на противното. В настоящия случай установеното в АУАН не бе оборено от събрания доказателствен материал, а се подкрепя напълно от същия.

Съдът счита за недоказани твърденията от страна на жалбоподателя, че били предприети действия по изпълнението на процесното задължително указание, доколкото по делото липсват каквито и да било доказателства в тази връзка.

Следва да се отбележи, че казусът обхваща неизпълнение на дадено задължително предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ. Последното представлява индивидуален административен акт и като такъв подлежи на оспорване по реда на АПК. По делото не са представени доказателства, че протоколът от проверката, в който е обективизирано предписанието, е оспорен. В тази връзка следва да се отбележи и че само по себе си оспорването не спира изпълнението – чл. 405 КТ. Ето защо, ирелевантна за настоящия спор е възможната незаконосъобразност на предписанието. Доколкото не е бил постановен съдебен акт за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение, е възникнало задължение за дружеството-жалбоподател в срок до 26.08.2022 г. да осигури подходящо работно облекло на всички служители в

ТР-Земляне. Твърденията за съобразяване с разпоредбите на чл. 296, ал. 1 и чл. 284 от КТ биха били относими само в производството по оспорване на предписанието, но не и в производството по чл. 59 и сл. от ЗАНН (в този смисъл Решение № 2415 от 11.04.2018 г. на АдмС - София по адм. д. № 11736/2017 г.). Ето защо съдът счита за неоснователни оплакванията на жалбоподателя за несъобразяване на необходимия, съотв. дадения на дружеството срок за изпълнение на предписанието.

Предвид изложеното съдът намира извършеното от жалбоподателя нарушение на разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ за безспорно установено от събраните по делото писмени доказателства и показанията на свид. В.. От доказателствената съвкупност по делото се установява, че по време на извършената проверка на обекта, както и при преглед на представените документи, жалбоподателят, в качеството му на работодател не е изпълнил даденото му предписание под № 5 от Протокол за извършена проверка по спазване на трудовото законодателство с Изх. № ПР 2222201/13.07.2022 г., връчен на 13.07.2022г., а именно: да предостави на всички работещи в ТР - Земляне безплатно специално работно облекло и лични предпазни средства, съгласно утвърдения от работодателя Списък на длъжностите в топлорайони с право на безплатно работно облекло, специално работно облекло и лични предпазни средства - (Приложение № 2 към Заповед № РД -383/28.11.2017г.), съгласно чл. 284, ал.1 от КТ.

В този смисъл съдът намира, че законосъобразно е ангажирана административно - наказателната отговорност на жалбоподателя по чл. 415, ал. 1 от КТ.

Доколкото става въпрос за имуществена санкция, наложена на юридическо лице, чиято отговорност е обективна /безвиновна/, не следва да се изследва въпросът за виновност на конкретно лице, както и за субективната страна на деянието.

Санкционната норма на чл. 415, ал. 1 от КТ предвижда налагането на административно наказание имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. за лице, което не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство. С атакуваното наказателно постановление е била наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, която съдът счита, че е определена правилно, като същата

отговаря на вида, характера и тежестта на извършеното нарушение. В случая законосъобразно АНО е наложил на жалбоподателя минималния размер на предвидената в закона имуществена санкция.

Съдът не споделя изложените в жалбата доводи за наличие на маловажност на извършеното нарушение, доколкото в случая, макар да няма данни вследствие на същото да са произтекли вредни последици за работници и служители, не се установява нарушението да е било отстранено веднага след установяването му, както изисква разпоредбата на чл. 415в от КТ.

Предвид гореизложеното настоящият състав на съда счита, че жалбата е неоснователна и наказателното постановление следва да бъде потвърдено, т.к. не са налице основания за неговата отмяна или изменение (чл. 63, ал. 9 от ЗАНН).

С оглед изхода на настоящото производство искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски се явява неоснователно. Право на разноски за производството има АНО, който бе представляван от юрисконсулт, поради което искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно съгласно чл. 63д, ал. 1, вр. ал 4 от ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Според чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в законоустановения минимум от 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-2200448/15.11.2022 г., издадено от ***а - ИД Директор на дирекция „Инспекция по труда“ - София, с което на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, с ЕИК 831609046, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, вр. чл. 415, ал. 1 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер

на сумата от 1 500,00 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

ОСЪЖДА „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД, с ЕИК 831609046, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, да заплати в полза на Дирекция „Инспекция по труда” – София, сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

ОТХВЪРЛЯ искането за присъждане на деловодни разноси на жалбоподателя „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД.

Решението подлежи на касационно обжалване, чрез Софийски районен съд, пред Административен съд - София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____